

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **W.Z.K.** i **L.K.**

na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 8 marca 2019 r.

o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 233 § 1 k.k., w sprawie PR 3 Ds (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 października 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 28 sierpnia 2019 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w L. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu sprawy z zażalenia W.Z.K. i L.K. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 8 marca 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 233 § 1 k.k.

Uzasadniając wystąpienie stwierdził, że jakkolwiek właściwym zarówno rzeczowo, jak i miejscowo w sprawie jest Sąd Rejonowy w L., to jednak z uwagi na fakt, iż zażalenie o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy biegłej sądowej, która pozostaje pod nadzorem Prezesa Sądu Okręgowego w L., a skarżący „wprost i kategorycznie” wnoszą o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi,

nadto „wprost” podnoszą zarzuty kwestionujące możliwość zachowania bezstronności przez sędziów okręgu legnickiego, wątpliwości takie zgłasza też przedstawiciel społeczny, właściwym byłoby przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza obszaru należącego do właściwości Sądu Okręgowego w L..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Skorzystanie z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. możliwe jest tylko w razie zaistnienia okoliczności, dających podstawę do racjonalnego twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstają wątpliwości co do zdolności sądu właściwego do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 - 10, poz. 68; z dnia 26 lutego 2007 r., IV KO 11/07, LEX nr 568451).

Nie można uznać, że sytuacja taka powstaje tylko z tego powodu, że zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, wydano w postępowaniu dotyczącym biegłej sądowej z listy biegłych Sądu Okręgowego w L.. Sam fakt wykonywania obowiązków biegłego w sprawach rozpoznawanych przez Sąd Rejonowy w L. i związana z tym znajomość niektórych sędziów tego Sądu, nie są wystarczające do powzięcia wątpliwości co do braku ich bezstronności. Nie można bowiem tracić z pola uwagi, że biegli są wyłącznie uczestnikami konkretnych postępowań, zaś ich późniejsze wystąpienie w odmiennej roli procesowej, nie przekłada się automatycznie na zagrożenie swobody orzekania, ani nie podważa obiektywizmu sądu właściwego do rozpoznania jego sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 lipca 2013 r., IV KO 46/13, LEX nr 1331372; z dnia 21 kwietnia 2005 r., IV KO 11/05, LEX nr 223005; z dnia 25 lutego 2010 r., II KO 5/10, LEX nr 843243; z dnia 28 września 2007 r., V KO 58/07, LEX nr 476222; z dnia 14 grudnia 2010 r., III KO 105/10, LEX nr 843447; z dnia 27 kwietnia 2005 r., IV KO 25/05, LEX nr 222445).

Nie mieści się też w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu art. 37 k.p.k. powzięta przez Sąd Rejonowy w L. wyłącznie abstrakcyjna obawa odnośnie pojawienia się u skarżących, przedstawiciela społecznego, czy też w

opinii publicznej wątpliwości co do braku – z wyżej wskazanego względu – warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób swobodny i obiektywny. Rzeczą sądu jest bowiem takie orzekanie, aby nie powstały wątpliwości co do tego, że wydane orzeczenie jest wolne od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z dnia 28 października 2011 r., III KO 72/11, LEX nr 1044040; z dnia 22 listopada 2012 r., V KO 57/12, LEX nr 1228517).

Mając powyższe na uwadze, nieuprawnione jest twierdzenie, że sędziowie Sądu Rejonowego w L. nie mogą bezstronnie rozpoznać wniesionego przez W.Z.K. i L.K. zażalenia.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

as